A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2018. november 15.*

„Előzetes döntéshozatal – 1008/2008/EK rendelet – A 2. cikk 18. pontja – A 23. cikk (1) bekezdése – Közlekedés – Az Európai Unióban a légi járatok működtetésére vonatkozó közös szabályok – Tájékoztatás – A fizetendő végleges ár feltüntetése – A légi viteldíjnak a fizetendő végleges árba történő befoglalása – A légi viteldíjak euróban vagy helyi valutában való feltüntetésének kötelezettsége – A releváns nemzeti valuta kiválasztása – Kapcsolóelvek”

A C-330/17. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesgerichtshof (legfelsőbb szövetségi bíróság, Németország) a Bírósághoz 2017. június 2-án érkezett, 2017. április 27-i határozatával terjesztett elő

a **Verbraucherzentrale Baden-Württemberg eV**

és

a **Germanwings GmbH**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: K. Lenaerts, a Bíróság elnöke, az ötödik tanács elnökeként eljárva, F. Biltgen (előadó) és E. Levits bírák,

főtanácsnok: H. Saugmandsgaard Øe,

hivatalvezető: C. Strömholm tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2018. április 19-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Verbraucherzentrale Baden-Württemberg eV képviseletében B. Stillner Rechtsanwalt,

– a Germanwings GmbH képviseletében P. Baukelmann és N. Tretter Rechtsanwälte,

– az Európai Bizottság képviseletében W. Mölls és F. Wilman, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2018. június 28-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

* Az eljárás nyelve: német.

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a Közösségben a légi járatok működtetésére vonatkozó közös szabályokról szóló, 2008. szeptember 24-i 1008/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2008. L 293., 3. o.) 2. cikke 18. pontjának és 23. cikke (1) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Germanwings GmbH és a Verbraucherzentrale Baden-Württemberg eV (Baden-Württemberg tartomány fogyasztóinak szövetsége, Németország; a továbbiakban: Verbraucherzentrale) annak tárgyában folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő, hogy a Germawings a légi viteldíjakat font sterlingben tüntette fel egy London (Egyesült Királyság) és Stuttgart (Németország) közötti légi járat esetében.

Jogi háttér

Az uniós jog

Az 1008/2008 rendelet

3 Az 1008/2008 rendelet (16) preambulumbekezdése értelmében:

„Lehetővé kell tenni a fogyasztók számára, hogy a különböző légitársaságok légi járataira vonatkozó árakat hatékonyan összehasonlíthassák. Ennek érdekében a fogyasztó által fizetendő, a Közösségből származó légi járatokra vonatkozó, az összes adó, illeték és pótdíj felszámításával kialakított teljes árat minden esetben fel kell tüntetni. A közösségi légi fuvarozókat ösztönzik arra is, hogy a harmadik országokból a Közösség területére indított légi járataik tekintetében tüntessék fel a teljes árat.”

4 E rendelet „Tárgy” című 1. cikkének (1) bekezdése előírja:

„Ez a rendelet a közösségi légi fuvarozók engedélyeinek kiadását, a közösségi légi fuvarozóknak a Közösségen belüli útvonalakon légi járatok működtetésére vonatkozó jogait, valamint a Közösségen belüli légiközlekedési szolgáltatások díjainak megállapítását szabályozza.”

5 Az említett rendelet „Fogalommeghatározások” című 2. cikke többek között ezt mondja ki:

„E rendelet alkalmazásában:

[…]

18) »Légi viteldíjak«: azok az árak euróban vagy helyi valutában kifejezve, amelyeket az utasa légi szállításért a légi fuvarozó vagy annak ügynöke, vagy más jegyárusító részére fizet, továbbá ezen árak alkalmazási feltételei, beleértve az ügynöknek és az egyéb kisegítő szolgálatoknak nyújtott díjazást és feltételeket.”

6 Ugyanezen rendelet „Szabad árképzés” című 22. cikkének (1) bekezdése ekképp rendelkezik:

„A 16. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, a közösségi légi fuvarozók és – viszonossági alapon – harmadik országok légi fuvarozói szabadon állapítják meg a légi vitel- és légi tarifadíjakat [helyesen: légi fuvardíj] a Közösségen belüli járatokon.”

7 Az 1008/2008 rendelet „Tájékoztatás és megkülönböztetésmentesség” címet viselő 23. cikkének (1) bekezdése előírja:

„A Szerződés hatálya alá tartozó tagállam területén található repülőtérről kiinduló légi járatok a nagyközönség számára rendelkezésre álló, felkínált vagy bármilyen formában – többek között az interneten – közzétett légi viteldíjaival és légi tarifáival [helyesen: légi fuvardíjaival] együtt az azokra vonatkozó feltételeket is fel kell tüntetni. A megfizetendő végső árat mindenkor fel kell tüntetni, és annak magában kell foglalnia az alkalmazandó légi vitel- vagy légi tarifadíjat [helyesen: légi fuvardíjat], valamint a közzététel idején elkerülhetetlen és előre látható valamennyi vonatkozó adót, díjat, felárat és illetéket. A végső ár megjelölése mellett feltüntetik legalább az alábbiakat:

a) légi vitel- vagy légi tarifadíj [helyesen: légi fuvardíj];

b) adók;

c) repülőtéri díjak; valamint

d) egyéb díjak, felárak és illetékek, mint például a védelmi díj vagy üzemanyagfelár;

amennyiben a b), c) és d) pontban felsorolt díjakat a légi vitel- vagy légi tarifadíjon [helyesen: légi fuvardíjon] felül kell megfizetni. A választható felárakat egyértelmű, átlátható és világos formában tüntetik fel minden jegyfoglalási folyamat kezdetén, és azok elfogadásáról az ügyfél dönt [helyesen: azok elfogadása az ügyfél kifejezett nyilatkozatával történik].”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

8 A Germanwings németországi székhelyű légi fuvarozó.

9 2014. szeptember elején egy Németországban tartózkodó ügyfél a Germanwings által üzemeltetett www.germanwings.de internetes oldalon légi járatot foglalt Londonból Stuttgartba.

10 Ezen az oldalon e járat viteldíja kizárólag font sterlingben volt feltüntetve. Ezenfelül az említett légi járat foglalását követően az ügyfél olyan számlát kapott, amelyen a légi viteldíj és a további költségek egyaránt font sterlingben voltak feltüntetve.

11 Mivel úgy ítélte meg, hogy ez a gyakorlat tisztességtelen magatartásnak minősül, és a viteldíjakat euróban kellett volna feltüntetni, az említett ügyfél által tájékoztatott Verbraucherzentrale az e magatartás megszüntetésére irányuló keresetet nyújtott be a Germanwingsszel szemben a Landgericht Kölnhöz (kölni regionális bíróság, Németország), amely helyt adott a keresetnek.

12 A Germanwings fellebbezést nyújtott be az e bíróság által hozott határozattal szemben az Oberlandesgericht Kölnhöz (kölni regionális felsőbíróság), amely azon okból adott helyt a fellebbezésnek, hogy az 1008/2008 rendelet nem tiltja a légi fuvarozók számára, hogy a légi viteldíjakat az eurótól eltérő valutában tüntessék fel.

13 A másodfokon hozott ítélettel szemben indított felülvizsgálati eljárás keretében a Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság, Németország) úgy ítéli meg, hogy az alapügy megoldása az 1008/2008 rendelet 23. cikke (1) bekezdésének, valamint 2. cikke 18. pontjának értelmezésétől függ.

14 A kérdést előterjesztő bíróság először is arra keresi a választ, hogy úgy kell-e értelmezni e rendelet 23. cikkének (1) bekezdését, hogy a Közösségen belüli légi járatok tekintetében a légi viteldíjakat, amennyiben azokat nem euróban jelölik meg, egy meghatározott helyi valutában kell feltüntetni, vagy a légi fuvarozók szabadon választhatják ki az e tekintetben releváns helyi valutát.

15 A kérdést előterjesztő bíróság előadja, hogy azt a megoldást, miszerint a légi fuvarozók szabadon tüntethetik fel a légi viteldíjakat a választásuk szerinti helyi valutában, eleve egyfelől az támasztja alá, hogy 1008/2008 rendelet 23. cikkének (1) bekezdéséből kifejezetten nem következik a légi viteldíjaknak egy meghatározott valutában történő feltüntetésének kötelezettsége, másfelől pedig az említett rendelet 22. cikke (1) bekezdésének megfogalmazása, amely rendelkezés előírja, hogy a légi fuvarozók főszabály szerint szabadon állapítják meg a légi viteldíjaikat a Közösségen belüli járatokon. Mindazonáltal a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy sérülne az 1008/2008 rendeletnek a (16) preambulumbekezdése szerinti azon célja, hogy lehetővé váljék a fogyasztók számára, hogy a különböző légitársaságok légi járataira vonatkozó árakat hatékonyan összehasonlíthassák, ha a légi fuvarozók ilyen széles mérlegelési mozgástérrel rendelkeznének.

16 Másodsorban, abban az esetben, ha Bíróság azt állapítaná meg, hogy ha a légi viteldíjak nincsenek euróban kifejezve, azokat egy előre meghatározott helyi valutában kell feltüntetni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében az említett rendelet 2. cikkének 18. pontjában szereplő „helyi valuta” fogalmának értelmezését kéri, különösen abban az esetben, ha az a légi fuvarozó, amelynek székhelye az egyik tagállamban van, és az interneten kínál légi járatot valamely ügyfélnek, és e járat kiindulópontja egy olyan másik tagállam területén található, amelynek helyi valutája nem az euró.

17 A kérdést előterjesztő bíróság szerint több helyi valuta is releváns lehet e tekintetben, nevezetesen az a helyi valuta, amely törvényes fizetőeszköz abban a tagállamban, ahol a légi fuvarozó székhelye található, az a helyi valuta, amely törvényes fizetőeszköz abban a tagállamban, ahol az ügyfél található, az a helyi valuta, amelyre „a légi fuvarozó által alkalmazott internetes cím legfelső szintű tartománya utal”, illetve az érintett légi járat indulási helye szerinti tagállam helyi valutája.

18 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az 1008/2008 rendelet által követett célkitűzésnek leginkább az a valuta felel meg, amely törvényes fizetőeszköz az érintett légi járat indulás szerinti tagállamban. E bíróság egyébiránt előadja, hogy a légi fuvarozók gyakorlatilag ezt a valutát használják. Mindazonáltal a Bíróság még nem határozott erről a kérdésről.

19 E körülmények között a Bundesgerichtshof (legfelsőbb szövetségi bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Az 1008/2008/EK rendelet 23. cikke (1) bekezdésének második és harmadik mondata szerint feltüntetendő, a Közösségen belüli légi járatok légi viteldíjaira vonatkozó információt valamely meghatározott pénznemben kell megadni, amennyiben az nem euróban van kifejezve?

2) Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

Az 1008/2008/EK rendelet 23. cikke (1) bekezdésének második és harmadik mondata szerint feltüntetendő, a Közösségen belüli légi járatok légi viteldíjaira vonatkozó információt melyik helyi valutában kell megadni, ha egy valamely tagállamban (a jelen esetben Németországban) székhellyel rendelkező légi fuvarozó egy másik tagállamban (a jelen esetben az Egyesült Királyságban) található indulási ponttal hirdet és kínál légi járatot egy fogyasztó számára interneten keresztül?

Ezzel összefüggésben jelentőséggel bír-e a tény, hogy olyan, országkód szerinti legfelső szintű tartományba tartozó internetes címet (jelen esetben a www.germanwings.de címet) használnak az ajánlathoz, amely a légi fuvarozó székhelye szerinti tagállamra utal, és a fogyasztó ebben a tagállamban tartózkodik?

Van-e jelentősége annak, hogy a kérdéses árakat valamennyi légi fuvarozó vagy azok túlnyomó többsége az indulási ponton érvényes helyi valutában adja meg?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

20 Kérdéseivel, amelyeket célszerű együttesen vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy úgy kell-e értelmezni az 1008/2008 rendelet 23. cikkének (1) bekezdését e rendelet 2. cikkének 18. pontjával összefüggésben, hogy a Közösségen belüli légi járatokra vonatkozó légi viteldíjak feltüntetése során azok a légi fuvarozók, akik e díjakat nem euróban adják meg, e díjakat választásuk szerint bármely helyi valutában feltüntethetik. Nemleges válasz esetén a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló helyzetben, amelyben az olyan tagállamban székhellyel rendelkező légi fuvarozó, ahol a helyi valuta az euró, olyan légi szolgáltatást kínál az interneten, amelynek esetében az érintett légi járat indulási helye egy olyan másik tagállamban van, amelynek helyi valutája nem az euró, a légi viteldíjakat fel lehet tüntetni azon helyi valutában az euró helyett, amely törvényes fizetőeszköznek minősül ez utóbbi tagállamban.

21 Ahhoz, hogy választ lehessen adni e kérdésekre, egyfelől arra kell emlékeztetni, hogy az 1008/2008 rendelet 23. cikkének (1) bekezdése azt írja elő, hogy a légi fuvarozóknak, amikor valamely tagállam területén található repülőtérről induló légi járatokat kínálnak, mindenkor fel kell tüntetniük a megfizetendő végső árat, amely többek között a légi viteldíjat foglalja magában. Másfelől, e rendelet 2. cikkének 18. pontja, amely a „légi viteldíjak” fogalmát úgy határozza meg, hogy azok azon árak, amelyeket az utas a légi szállításért a légi fuvarozó vagy annak ügynöke, vagy más jegyárusító részére fizet, továbbá ezen árak alkalmazási feltételei, beleértve az ügynöknek és az egyéb kisegítő szolgálatoknak nyújtott díjazást és feltételeket, előírja, hogy ezeket az árakat „euróban vagy helyi valutában” kell kifejezni.

22 Mindazonáltal e rendelkezések megfogalmazása nem tartalmaz semmiféle pontosítást azon helyi valutával kapcsolatban, amelyben a légi fuvarozóknak ki kell fejezniük a viteldíjakat, amikor e fuvarozók e díjakat nem euróban tüntetik fel.

23 Ezen összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak kifejezéseit, hanem szövegkörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit, illetve létrejöttének körülményeit is figyelembe kell venni, amelynek az részét képezi (lásd ebben az értelemben: 2018. július 11-i E LATS ítélet, C-154/17, EU:C:2018:560, 18. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

24 Az 1008/2008 rendelet 23. cikkének (1) bekezdése által követett célkitűzéseket illetően e rendelet 2. cikkének 18. pontjával összefüggésben, mind ezen előbbi rendelkezés címéből, mind pedig tartalmából az következik, hogy az többek között a valamely tagállam területén található repülőtérről kiinduló légi járatokra vonatkozó árakkal kapcsolatos tájékoztatás és átláthatóság biztosítására irányul, és ennélfogva hozzájárul az e szolgáltatásokat igénybe vevő ügyfél védelmének biztosításához (2017. július 6-i Air Berlin ítélet, C-290/16, EU:C:2017:523, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

25 Amint arra a főtanácsnok is rámutatott indítványának 47. pontjában, az árak ezen átláthatósága egészségesebb versenyt tesz lehetővé a légi fuvarozók között, mivel így elkerülhető többek között az, hogy egyes légi fuvarozók ne teljes árat kínáljanak a tranzakció megkezdésekor, és annak befejezése előtt különböző többletköltségeket adjanak hozzá ahhoz.

26 Ezenfelül az 1008/2008 rendelet (16) preambulumbekezdése előírja, hogy lehetővé kell tenni az ügyfelek számára, hogy a különböző légitársaságok légi szolgáltatásaira vonatkozó árakat hatékonyan összehasonlíthassák, következésképpen az ügyfél által fizetendő, az Európai Unió területén található repülőtérről induló légi járatokra vonatkozó, az összes adó, illeték és pótdíj felszámításával kialakított teljes árat minden esetben fel kell tüntetni.

27 Ebből következik, hogy az 1008/2008 rendelet 23. cikke (1) bekezdésének, e rendelet 2. cikkének 18. pontjával összefüggésben, valamint (16) preambulumbekezdésének fényében az a célja, hogy biztosítsa az árak átláthatóságát, ami azt jelenti, hogy oly módon kerüljön feltüntetésre a végleges ár minden összetevője, köztük a légi viteldíj is, hogy az nem csak egészségesebb versenyt biztosítson a légi fuvarozók között, hanem az ügyfél számára annak lehetőségét is biztosítsa, hogy bármikor hatékonyan és összességükben össze tudja hasonlítani a különböző légi fuvarozók által ugyanazon szolgáltatások tekintetében kínált árakat. Ennek megfelelően az 1008/2008 rendelet annak biztosítására irányul, hogy az ügyfél képes legyen arra, hogy értékelje a különböző légi fuvarozók által az ugyanazon szolgáltatás tekintetében kínált, véglegesen fizetendő árak magas vagy alacsony jellegét.

28 Márpedig meg kell állapítani, hogy sérülne az ár tényleges összehasonlíthatóságának e célkitűzése, ha az 1008/2008 rendelet 23. cikkének (1) bekezdését e rendelet 2. cikkének 18. pontjával összefüggésben úgy kellene értelmezni, hogy a légi fuvarozók azon lehetősége, hogy meghatározzák azt a valutát, amelyben feltüntetik a légi viteldíjakat a Közösségen belüli légi szolgáltatások tekintetében, nem lenne semmiféle korlátok közé szorítva.

29 Az ilyen értelmezés ugyanis azzal a következménnyel járna, hogy adott esetben lehetővé válna a különböző légi fuvarozók számára, hogy ugyanazon szolgáltatás tekintetében eltérő helyi valutákban tüntessék fel a légi viteldíjakat, anélkül hogy e valuták kapcsolatot mutatnának a kínált szolgáltatással vagy az ügyféllel. Egy ilyen helyzet nem csak tévedésbe ejtheti az ügyfelet a ténylegesen alkalmazott árak tekintetében, hanem nehezebbé teheti ez utóbbi számára a különböző légi fuvarozók által kínált árak hatékony összehasonlítását.

30 A szóban forgó rendelkezések keletkezését illetően arra kell emlékeztetni, hogy az 1008/2008 rendelet 2. cikkének 18. pontja a légi szolgáltatások vitel- és tarifadíjairól szóló, 1992. július 23-i 2409/92/EGK tanácsi rendelet (HL 1992. L 240., 15. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 1. kötet, 427. o.) 2. cikke a) pontjának helyébe lépett, amely rendelkezés „ECU-ben vagy helyi valutában” kifejezett árakra utal.

31 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az ECU nem helyi valutának minősült, hanem közös etalonnak, amelynek használata kizárólag annak lehetővé tételére szolgált, hogy általánosságban jobban össze lehessen hasonlítani az árakat, ily módon a légi viteldíjaknak a légi fuvarozók által ECU-ben történő feltüntetése lehetővé tette az áraknak az érintett ügyfelek általi összehasonlítása megkönnyítését.

32 Bár az uniós jogalkotó az „ECU” kifejezést az „euró” kifejezéssel helyettesítette, és ily módon az 1008/2008 rendelet 2. cikkének 18. pontja már azt teszi lehetővé a légi fuvarozóknak, hogy a Közösségen belüli légi szolgáltatások tekintetében a légi viteldíjakat „euróban vagy helyi valutában” tüntessék fel, e rendelkezés logikája változatlan maradt.

33 Amint ugyanis azt lényegében a főtanácsnok is kiemelte indítványának 32. pontjában, egyfelől az euró bevezetésével kapcsolatos egyes rendelkezésekről szóló, 1997. június 17-i 1103/97/EK tanácsi rendelet (HL 1997. L 162., 1. o.) (2) és (6) preambulumbekezdéséből, valamint 2. cikkéből, másfelől pedig az euró bevezetéséről szóló, 1998. május 3-i 974/98/EK tanácsi rendelet (HL 1998. L 139., 1. o.) (2) preambulumbekezdéséből és 2. cikkéből kifejezetten az következik, hogy 1999. január 1-jét követően már nem az ECU jelölte az európai valutaegységet, és helyébe az euró lépett.

34 Az eurót tehát referenciavalutának kell tekinteni, amelynek a légi fuvarozók általi használata a légi viteldíjak feltüntetése céljából – hasonlóképpen, mint az ECU – lehetővé teszi az árak hatékonyabb összehasonlításának biztosítását, annál is inkább, mert a 28 tagállamból 19-ben az euró az érvényes valuta, tehát azt nagyon sokan ismerhetik.

35 Ezen összefüggésben nem fogadható el, hogy a légi fuvarozok, úgy döntve, hogy a légi viteldíjakat a Közösségen belüli légi szolgáltatások tekintetében az eurótól eltérő valutában tüntetik fel, nehezebbé, sőt gyakorlatilag lehetetlenné tehessék az áraknak az érintett ügyfelek általi összehasonlítását, annak

terhe mellett, hogy alapvetően sérül az 1008/2008 rendelet 23. cikkének (1) bekezdése által követett, az árak hatékony összehasonlítására irányuló célkitűzés, következésképpen ez megfosztaná e rendelkezést hatékony érvényesülésének jelentős részétől.

36 E tekintetben meg kell továbbá állapítani, amint azt lényegében a főtanácsnok is kiemelte indítványának 64. pontjában, az árak hatékony összehasonlítása könnyebb lenne, ha a légi fuvarozók a légi viteldíjakat a kínált szolgáltatáshoz objektíve kapcsolódó valutában tüntetnék fel.

37 Márpedig a bíróság ítélkezési gyakorlatából az következik, az érintett légi járat indulási és érkezési helyét ugyanazon a jogcímen a légi szolgáltatások elsődleges nyújtási helyének kell tekinteni (lásd ebben az értelemben: 2018. március 7-i flightright és társai ítélet, C-274/16, C-447/16 és C-448/16, EU:C:2018:160, 68. pont), mivel azon helyekről van szó, ahol az említett szolgáltatások nyújtása kezdődik, illetve végződik.

38 Azt a helyi valutát tehát, amely az érintett légi járat indulási vagy érkezési helye szerinti tagállam törvényes fizetőeszköze, a kínált szolgáltatással szoros kapcsolatot mutatónak kell tekinteni.

39 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy az 1008/2008 rendelet 23. cikkének (1) bekezdését e rendelet 2. cikkének 18. pontjával összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy a Közösségen belüli légi járatokra vonatkozó légi viteldíjak feltüntetése során azok a légi fuvarozók, akik e díjakat nem euróban adják meg, kötelesek olyan nemzeti valutát választani, amely objektíve kapcsolódik a kínált szolgáltatáshoz. Különösen ez a helyzet azon valuta esetében, amely törvényes fizetőeszköz abban a tagállamban, ahol az érintett légi járat indulási, illetve érkezési helye található.

40 Ennek megfelelően az alapügyben szereplőhöz hasonló helyzetben, amelyben valamely olyan tagállamban székhellyel rendelkező légi fuvarozó, ahol az euró a törvényes fizetőeszköz, olyan légi szolgáltatást kínál az interneten, amelynek esetében az érintett légi járat indulási, illetve érkezési helye egy olyan másik tagállamban található, ahol nem az euró a törvényes fizetőeszköz, a légi viteldíjak – euróban történő feltüntetésük hiányában – abban a valutában is megadhatók, amely törvényes fizetőeszköz ezen utóbbi tagállamban.

A költségekről

41 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

A Közösségben a légi járatok működtetésére vonatkozó közös szabályokról szóló, 2008. szeptember 24-i 1008/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 23. cikkének (1) bekezdését e rendelet 2. cikkének 18. pontjával összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy a Közösségen belüli légi járatokra vonatkozó légi viteldíjak feltüntetése során azok a légi fuvarozók, akik e díjakat nem euróban adják meg, kötelesek olyan nemzeti valutát választani, amely objektíve kapcsolódik a kínált szolgáltatáshoz. Különösen ez a helyzet azon valuta esetében, amely törvényes fizetőeszköz abban a tagállamban, ahol az érintett légi járat indulási, illetve érkezési helye található.

Ennek megfelelően az alapügyben szereplőhöz hasonló helyzetben, amelyben valamely olyan tagállamban székhellyel rendelkező légi fuvarozó, ahol az euró a törvényes fizetőeszköz, olyan légi szolgáltatást kínál az interneten, amelynek esetében az érintett légi járat indulási, illetve

érkezési helye egy olyan másik tagállamban található, ahol nem az euró a törvényes fizetőeszköz, a légi viteldíjak – euróban történő feltüntetésük hiányában – abban a valutában is megadhatók, amely törvényes fizetőeszköz ezen utóbbi tagállamban.

Aláírások